

інвестиційної діяльності підприємств: теорія та методологія: автореф. дис. на здобуття ступеня канд. екон. наук: 08.00.09 / Олена Миколаївна Матрос; Національна академія статистики, обліку та аудиту. К., 2011. 22 с. 6. Кривов'язюк І. В. Інвестиційна діяльність підприємства: сутність, методика аналізу та шляхи підвищення її ефективності. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. Сер.: Економічні науки. 2018. Вип. 31. С. 83-90. 7. Бланк И. А. Инвестиционный менеджмент: Учебный курс. Київ: Эльга-Н, Ника-Центр, 2001. 448 с. 8. Бакаєв Л. О. Кількісні методи в управлінні інвестиціями: Навч. посібник. Київ : КНЕУ, 2000. 151 с. 9. Ткаченко Т.П., Шевчук Н. А., Гончарук І. В. Напрями оптимізації інвестиційної діяльності підприємств. *Агросвіт*. 2018. №7. С. 45-48. 10.

Халімон Т.М. д-р екон. наук, професор
Ху Сунцзе здобувач вищої освіти ступеня доктора філософії*
Державний університет телекомунікацій, Україна

Глобалізаційні тренди управління інноваційною діяльністю телекомунікаційних підприємств

У сучасному глобальному та турбулентному економічному середовищі формуються нові тренди інноваційної діяльності підприємств, галузей та національних економік. Роль України та вітчизняних підприємств, як повноцінного суб'єкта міжнародних економічних відносин, зміцнення конкурентних позицій на світовому ринку, уможливорюються розробкою і реалізацією відповідної стратегії інноваційної діяльності, яка забезпечить зростання рівня інноваційної активності та рівня конкурентоспроможності продукції, послуг, підприємств та галузей. Посилення зазначених тенденцій на рівні світової економіки є причиною виникнення нових викликів та загроз у діяльності вітчизняних телекомунікаційних підприємств. Тому сьогодення телекомунікаційного ринку потребує постійного швидкого реагування та корегування методів управління, прийняття відповідних стратегічних рішень телекомунікаційними підприємствами.

За умов поглиблення глобалізації та постійного загострення конкурентної боротьби, фундаментом формування інноваційного потенціалу та зростання конкурентоспроможності телекомунікаційних підприємств є інновації, які уможливають їх інноваційну діяльність.

Надзвичайно важливим для країн є визначення спроможності щодо освоєння проривних технологій та впровадження технологічних і нетехнологічних інновацій, як результат їх інноваційного поступу. Це уможливується використанням низки показників, що є індикаторами інноваційного потенціалу та активності щодо його застосування, тобто інноваційної спроможності економіки країни щодо ефективного впровадження сучасних наукових та технічних досягнень інноваційного характеру.

* Науковий керівник - Зеліско І. М., д-р. екон. наук, професор

Україна представлена у декількох міжнародних рейтингах, які оцінюють інноваційний потенціал та інноваційну спроможність країн світу. Найбільш авторитетними та впливовими є Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index), Індекс інноваційного розвитку агентства Bloomberg (Bloomberg Innovation Index), Глобальний індекс конкурентоспроможності (Global Competitiveness Index), Інноваційний індекс Європейського інноваційного табло (Innovation Union Scoreboard), Глобальний індекс конкурентоспроможності талантів (Global Talent Competitiveness Index), Оцінка готовності до майбутнього виробництва (Readiness for the Future of Production Assessment) [1,2,3].

У 2021 р. за Глобальним індексом інновацій лідером залишається Швейцарія. Також відбулися зміни і до першої п'ятірки увійшла Південна Корея, яку випереджають Швеція, США, Великобританія. Україна дещо втратила позиції 2018-2020 років та зайняла 49 місце (табл.1).

Таблиця

Показники глобальних індексів інноваційного розвитку економіки України

Назва показника	Роки						
	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021
ГІІ Глобальний індекс інновацій (Global Innovation Index)	64	56	50	43	47	45	49
ІАБ Індекс інновацій Агентства Блумберг (Bloomberg Innovation Index)	33	41	42	46	53	56	58
ГІКТ Глобальний індекс конкурентоспроможності талантів (Global Talent Competitiveness Index)	66	66	69	61	63	66	61
ЄІТ Європейське інноваційне табло (European Innovation Scoreboard).	35	35	35	33	36	36	34

Аналіз динаміки рейтингів міжнародної оцінки інноваційних індикаторів України за чотирма показниками для оцінки інноваційної спроможності за 2015-2021 рр. свідчить, що результативність інноваційної діяльності знизилась за двома індексами (за Індексом інновацій Bloomberg та за Глобальним індексом інновацій), незначно покращилася – за Глобальним індексом конкурентоспроможності талантів та за індексом Європейського інноваційного табло [1,2,3].

У 2021 р. за Глобальним індексом інновацій Україна опустилася порівняно з 2020 р. на 4 позиції. Основою її інноваційної спроможності залишається людський капітал і дослідження, а також такий показник, як знання та технологічні результати [1].

Синергія інноваційної діяльності та інноваційного потенціалу проявляється в інноваційній активності підприємства, яка є системною ознакою інтенсивності процесів інноваційної діяльності підприємства, що ґрунтується

на наявному інноваційному потенціалі, який реалізується з метою отримання позитивного економічного результату, який уможливорює сталий розвиток у довготерміновій перспективі. На думку Т. Гринько «...інноваційна активність підприємства - це специфічна оцінка інтенсивності інноваційної діяльності підприємства як основного фактора його розвитку та нагромадження абсолютних конкурентних переваг» [4]. Взаємозв'язок ризиків та інновацій телекомунікаційних підприємств, ілюструють результати досліджень багатьох науковців, згідно яких, підприємства, які здійснюють фінансування освоєння інновацій близько 10% від обсягу отриманого прибутку, здійснюють витрати щодо запровадження ризик-менеджменту інновацій до 2% від обсягу прибутку підприємства. Тобто «...інноваційна діяльність як процес набуває сенс лише тільки тоді, коли ефективність бажаного результату перевищує можливий ризик в процесі його досягнення. Ризик та інновації – дві взаємозалежні категорії, тому повністю уникнути ризику неможливо в цій діяльності» [5].

Проте, ризик невідповідності інноваційним потребам та очікуванням споживачів послуг є вагомим чинником, що негативно впливає на діяльність та віддзеркалює низький або недостатній рівень інноваційної активності вітчизняних телекомунікаційних підприємств. Така ситуація є індикатором низки проблем: фінансових – 39%; ринкових (домінування окремих підприємств на ринку окремих телекомунікаційних послуг, низький попит на інноваційні продукти чи телекомунікаційні технології, високі економічні та фінансові ризики при освоєнні нововведень на телекомунікаційному підприємстві) – 27%; інформаційних (дефіцит інформації щодо нового обладнання чи телекомунікаційних технологій, відсутність даних щодо існуючих тенденцій розвитку телекомунікаційних ринків, проблеми зі знаходженням зацікавлених учасників щодо партнерства у сфері інноватики) – 19%; інших – 15% [6].

Характерним трендом сьогодення на ринку телекомунікаційних послуг є: посилення конкуренції та об'єднавчі процеси підприємств через формування інтеграційних структур та поєднання бізнес-процесів з метою забезпечення стратегічної стабільності їх діяльності на перспективу.

Список використаних джерел:

1. Global Innovation Index 2021. Global Innovation Index : веб-сайт. URL:<https://www.globalinnovationindex.org/analysis-indicator>; 2. The Bloomberg innovation index. Bloomberg 2022: веб-сайт. URL:<https://worldpopulationreview.com/country-rankings/most-innovative-countries>; 3. European Innovation Scoreboard 2021. Most Innovative Countries: веб-сайт. URL:<https://ec.europa.eu/docsroom/documents/45940>; 4. Гринько Т.В. Сутність, складові та особливості категорії «інноваційна активність підприємства». *Інвестиції: практика та досвід*. 2010. №8. С.30-32; 5. Гудзь О. Є. Інноваційні моделі управління підприємств на основі інформаційно-комунікаційних технологій. *Економіка. Менеджмент. Бізнес*. 2018 . № 1 (23). С. 4-11; 6. Зеліско І. М., Сосновська О. О. Аналіз впливу глобальних ризиків сучасності на функціонування вітчизняних підприємств зв'язку. *Бізнес Інформ : науковий журнал*. Харків : Інжек. 2018. № 12. С. 232–238.